

Вовед

Многу деца во светот растат билингвално, говорејќи два или повеќе јазици. Се поставува прашање како истовременото учење на два јазици се одразува на говорната вештина воопшто на интелектуалниот развој?

Голем број истражувачи се обиделе да одговорат на ова прашање. Направени се голем број студии, студиите направени пред шеесеттите години на минатиот век ги навеле истражувачите да изведат заклучок дека истовременото учење на два јазици пречи во стекнувањето на говорната вештина. Како доказ за овој заклучок го наведувале фактот дека билингвалните деца постигаат значајно послаби резултати на тестовите на познавање на јазикот и на тестовите на општа интелигенција во споредба со монолингвистичките врсници.

Денеска е сосема јасно дека овие студии имале методолошки грешки. билингвалните деца кои учествувале во истражувањата имале пониско социоекономско потекло додека, монолингвалните деца потекнувале од средната класа. Според тоа не треба да чуди што билингвалните деца имале послаби постигања.

Краток извадок

Кај различни луѓе терминот двојазичност се дефинира поинаку. Додека за некои од двојазичноста е еднаква способност да комуницира во два јазици, за другите тоа значи капацитет (поединец, група) да комуницираат на два јазици, но со можност за вонредни вештини во еден од двата јазици.

Двојазичност (двојазичност, лат. Bilinguis) ја дефинира како способност на поединец, група или нација, која се сервира со два јазици, без очигледна поголема предност за еден од нив, кога се зборува за потребата да се направи разлика на неколку термини: на почетокот билингвизмот се смета за усвојување на двата јазици до четири години, доцна билингвизам учење на втор јазик по четири години од животот. Избалансиран двојазичност значи разбирање двата јазици подеднакво, и асиметрични, значи и помалку познавање на други јазици (пасивна двојазичност, и двојазичност). Билингвизмот е поделен на социјален или општествен, кој вклучува социјална група во одредено место и поединечни, е индивидуа на изолирани појави. Постојат различни теории за тоа како детето најдобро може истовремено да користи два јазици. Многу научници се согласуваат дека на дете кое е истовремено изложени на два јазици, на рана возраст природно учење (за да им служат) да ги користат двата јазици. Исто така, се очекува дека децата ќе поминат низ периоди на мешање во двата јазици, и позајмување речник (зборови) од некој друг јазик да го изразат некои од своите идеи, а понекогаш и дека ќе се случи во истата реченица.

Ова се случува бидејќи речник (или зборот) може да постои на еден јазик, но не во друг. Или да го стави едноставно, според зборовите на еден јазик може да се следи порака дека не е лесно да се изговори на друг јазик.

А поделба меѓу овие два јазици ќе се одржи постепено. Децата може да експериментираат со овие јазици во начинот на кој ќе се создаде посебен ефект или да се нагласи во одредени настани. На пример, додека јазикот на детето може да се помалку важни и како такво дете нема да го користи за пренос на информации за различни настани поврзани со неговата куќа и семејство, а како втор јазик меѓутоа, може да биде повеќе формални, и како таква едно дете ќе го користат во нивната комуникација надвор од дома. Покрај тоа, сепак, извештај ќе бидат периодите кога еден јазик ќе се користи / употребува почесто од другите.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com